

Zwan Zepande.

af Grev Leo Tolstoj.

(Fortst.)

8.

Brødrene byggede sig nye Huse og Le-

de nu hvor for sig.

En Dag, da Høsten var til Ende, kom

Zwan hjem fra Marken, bryggedeøl og

indbød Brødrene til Gilde. Men Brø-

drene svarede og sagde: "Vi er ikke van-

til at sidde til Vords med Bønder!" og

de nægtede at komme. Da indbød Zwan

Mænd og Kvinder af Landsbyen og lod

dem drikke, saa meget de orkede, og drat

sig og saa tappert. Han var meget lyk-

kelig, lo i et øjeblik og gik ud paa Gaden for

at se Folkene danse. Han traadte hen

til de dansende Kvinder og opfordrede

dem til at synge en Lovsang til hans

Pris.

"Jeg vil ogsaa forære jer noget," sagde

han, "noget, som I aldrig i jer Livs-

dens Dage har set Mage til."

Kvinderne lo og sang, og da de var

færdige, sagde de:

"Naa, kom saa med det, du vil forære

os."

"Jeg skal straks hente det," sagde Z-

wan, "tog et stort Sølv og løb ud i

Stoven. Men Kvinderne lo og sagde:

"Se dog til den Zepande!" og ingen

tænkte mere paa ham. Paa en Gang

ser man Zwan komme tilbage med Sølv-

et, der var fyldt med noget.

"Her er, hvad jeg vil give eder," sagde

Zwan.

"Hid med det!" lo Kvinderne.

Og Zwan tog en Haaadfuld Sølv af

Sølv og kastede det i Graas. Men

da skulde man have set, hvordan Mænd

og Kvinder styrkede løs paa herandrer

og reves og fledes om de blanke Tinge-

ter. En gammel Mo'ril, som havde

vooret sig ind i Klyngen, blev trykt gan-

se flad og var lige ved at give Bejret fra

sig.

Zwan stod og sloggerlo og raabte:

"Naa, I tosfede Narre, se dog hvad I

gjør: Den gamle der har I trykket Liv-

ret af! Træng ikke saa hid sig paa, I kan

godt faa mere af det Sølv."

Og han øjede hele Sølvets Indhold ud

blandt Folket. Men det vilde stadig ha-

ve mere. Da sagde Zwan:

"En anden Gang kan I faa mere, i

Dag er det forbi. Lad os nu danse og

syng."

Kvinderne sang den ene Vise efter den

anden, men ingen af dem vilde rigtig

høre Zepanden.

"Ederes Viser due ikke meget," sagde

han.

"Ej, saa syng selv nogen, der er snufl-

kere," sagde Kvinderne.

"Det vil jeg ogsaa," sagde Zwan,

"lov bare lidt."

Han gik ind i Løen, traaf en Kærv frem,

tærskede Kornet af, stillede det tomme

Straa med Alfene op ad og bankede paa

det.

"Nu, jeg vil det saa, var ikke mere

Straa, men lige saa mange Straa, lige

saa mange Sølvater."

Fults skiltes Kærven ad og blev til

Sølvater, der spillede nydelig paa Trom-

mer og Trompeter. Zwan befalede dem

at spille en Vise, og gik med dem ud paa

Gaden. Da forsvarede Folket faare;

men Sølvaterne spillede den ene Vise ef-

ter den anden, til Zwan atter førte dem

ind i Løen, lukkede Porten og forvandt

lede Sølvaterne til Straa igjen. Der-

efter gik han ind i Hestestalden og lagde

sig til at sove.

7.

Næste Morgen hørte den ældste Brø-

der, Semjon Krigsmand, hvilke Kunst-

stykker Zwan Zepande havde vist Folket,

og han løb da straks over til ham, og

sagde:

"Sig mig en Gang, hvor fik du de

Sølvater fra, og hvor har du gjort af

dem?"

"Hvorfor vil du vide det?" spurgte

Zwan.

"Hvorfor vil jeg vide det? Men med

Sølvater kan man jo suldsføre alt, man

kan endogfaa erobre et helt Kejserrige!"

Da forsvarede Zwan faare.

"Hvorfor har du ikke sagt mig det for

længe siden?" sagde han, "jeg kan gjøre

dig saa mange Sølvater, som du vil ha-

ve, der er Straa nok i Løen."

De gik straks ind i Løen, og Zwan

sagde:

"Giv nu Agt, jeg vil gjøre dem, men

du maa straks føre dem bort, for naar

de blive her i Løen, aad de os ud af Huse

paa en Dag."

Semjon lovede at føre Sølvaterne

bort straks, og Zwan gav sig i Færd med

Arbejdet. Bankede han paa den første

Kærv, stod der straks et Kompagni; ban-

kede han paa den anden — et andet

Kompagni; og saaledes bankede han vi-

dere, til det vrimlede paa Markerne med

Sølvater.

(Fortsettes.)

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

8.

Smæld og Smuld.

En lærd Bønde. Den svenske

Rigsdagsmand Lars Maansson i Trane-

maala har et Bibliotek, der omfatter

20,000 Bind, og som er forfattet for 20,

000 Kroner.

Med Undtagelse af nogle faa Bøger,

der tilfaldt ham ved Arv, har han selv

samlet Bøgerne, blandt hvilke der er no-

gle store Sjældenheder.

I Aaret 1834 grundlagde Lars

Maansson, der den Gang var en lyk-

kelig Dreng, sin Bogsamling. For Ti-

ender er han lysselsat med at optage en Ka-

talog over den.

Hovedpine, Altkræftelse, Kvalme,

Vindsel hurtigt og behageligt forbrøne

ved Dr. J. H. McVeans Liver og Lid-

ney Pills (Smaapiller.)

En moderne Adonis. I en af

Jæmtlands nordlige Egne har en ung

Mand faaet sit Overkast saaledes til-

sludjet, at det danner hans Kejserets

Naavn, saaledes som det skrives efter Sa-

bergsbergs stenografiske System.

Men den hæderlige Skatte ikke

denne originale Opmærksomhed tilbørlig.

Hun blev i Steden for forarget og klip-

pebe hele den stenografiske Stæggpryd-

se af.

De Witts Little Early Risers; eneste

Pille mod kronisk Mavesjæthed og Ufor-

døjelighed. Intet saa godt.

Din Hoste varer ikke hele Vinteren;

Du holdes ikke vaagen om Natten;

Du faar øjeblikkelig Lindring, hvis

Du bruger De Witts Hoste- og Læ-

nings-Kur.

"Samme Lærlighed rustet i

ikke, Emil!" sagde en Kone til sin

Mand. — "Nej, faamænd," svarede den-

ne, "men den er ikke altid fri for at være

lidt muggen."

Den spagete Natur taaler Dr. J. H.

McVeans Lar Wine King Balm.

Sikker Midde for Fortjælelse, Hæshed

og Strubes- og Lungejætte. — Ikke nød-

vendigt at sælge en af de store Udrens-

ningspiller, naar en af Dr. J. H. Mc

Veans Liver og Kidney Pills klæ-

des

Dobbel gald. En nygift Kone

fab forlede den ved Vordet. "Men

hvad græder Du for, høre Marie?"

spurgte den hære Høgtmand. — "Sy-

nes Du ikke det er grusomt at behandle

mig paa den Maade? Nu har jeg gjort

dig saa megen Uagme ved at faa lavet

en Ublebubding, som Du har fortalt

Du holdt saa meget af, og saa beder Du

mig om en Stilsav til at save den over

med." — "Høgtmanden overrasket: "En

Ublebubding! — er det en Ublebub-

ding, og jeg faa, der troede det var en

Kolusmod!"

Hovedpine stammer direkte fra Mave-

uorden. Kurer disse ved Brug af De

Witts Little Early Risers, og Hovepi-

nen forsvinder. Indlings-Pillen alle-

vegne.

Vi sælger flere De Witts Little Early

Risers-Piller end nogen anden Slags.

Deres Virkning er let, smærter ikke, og

god Regulator for Lever, Mave og Ind-

volde. — M. Sjöholm, Apotheker.

Dydsomni busse r. I Paris

saa vel som i andre store Byer gives der

en Del unge Herrer, der ikke have andet

at gøre end at flanere paa Gaden. Flere

af disse Lapse plejede for nogen Tid siden

at stille sig op uden for en højere Pige-

skole, naar Undervisningstimerne var

forbi for at følge bag efter de unge Pi-

ger og se paa dem med jorrellkede Blitfe.

Entelte af Pigerne optog denne Opmær-

somhed meget gunstig og forsvandt plud-

selig med deres Beundrere.

Stolens Beshyrelse henvendte sig nu

til Politiet om Beskyttelse men da dette

ikke kan forbyde de unge Herrer at gaa

paa Gaden, anstafede Byraad et Del

Omnibusser, som skulle føre alle de un-

ge Damer til og fra Skolen. Det va-